

njemu, dočim bi brez nje morala pripasti po zaznambi domika vknjiženim upnikom. Iz tega razloga se zaznamba domika po dovolitvi zopetne dražbe ne bode smela izbrisati.

Ad 4.

Posledica pod št. 1. razvitega načela, da tvorijo vsi upravičenci celoto, je to, če zastopam mnenje, da pristop k zopetni dražbi niti mogoč ni. Kakor hitro je kateri izmed upravičencev predlagal zopetno dražbo, uvede se jo na korist vsem udeležencem, in ona teče, neodvisno od volje predlagatelja, do skončanja (izvzemši ustavitve, pod 1 navedene). Zato pa je vsak pristop odveč in predloge nadaljnjih upravičencev za zopetno dražbo bi bilo enostavno zavrniiti z ozirom na že tekočo zopetno dražbo.

I. Kavčnik.

Gmotno stanje naših sodnikov.

Gmotno stanje sodnika se tiče gotovo tudi naroda, v katerem sodnik biva, kajti izročene so mu najdražje in najvišje blaginje narodove. Za dobro in nepristransko razsojo ni jedno, ali je sodnik brez skrbi za prilično shajanje svoje rodbine ali pa je v denarnih stiskah in s tem odvisen ne le od milosti svojih višjih, temuč tudi od gotovih slojev prebivalstva, h kateremu spadajo sodne stranke. Najtrdnejša idealna načela se omajejo, ako nimajo njih zastopniki trdnega gmotnega temelja!

Življenjske potrebe, cene živil so v slovenskih deželah neugodne tako ali še bolj, kakor v drugih kronovinah naše države. Dolžnost nam je torej brigati se tudi za ugodno gmotno stanje naših sodnikov, dasi raznovrstni sestavki in navedbe našega lista doslej niso imele nikakega uspeha.

Da zopet priobčimo par opomb v tem oziru, nas sili pregled osobja, sistemizovanega pri sodiščih, ki ga objavlja letošnji XIII. komad ukaznika za justično ministrstvo. Iz tega pregleda izhaja iznova, kar smo vedno trdili, da mora biti napredovanje sodnikov in posebno slovenskih sodnikov graškega nadsodišča

po činovnih in s tem plačilnih razredih slabejše, kakor drugodi v naši državni polovici.

Navaden konec temu pohlevnemu napredovanju je vendar, da sodnik dospe v sedmi plačilni razred (svetovalec). Treba je torej med sodniki ustanoviti primerno število svetovalcev, da se more končno vsak sodnik uvrstiti med nje v dobi, ko more ta samostalnost še kaj hasniti njemu in njegovi rodbini. Ako število svetovalcev ni zadosten del vsega sodništva, tedaj jih velik del sploh ne pride do te skromne višine.

Prej omenjeni pogled na sistemizovano sodniško osobje pa nam iznova kaže, da je razmerje med sodniki osmega in sedmega razreda najslabše pod nadsodiščem graškim, ako odštejemo nadsodišča: zadrsko, dunajsko, tržaško in inomoško, pri katerih pa je vzrok temu razmerju v drugih okoliščinah, ki na sodniško napredovanje ne vplivajo nepovoljno, kajti vemo, da je v teh nadsodiščih najmlajših svetnikov. Po tem pregledu je prišlo koncem l. 1903. na vsakih sto sodnikov osmega razreda svetovalcev:

112	v	nadsodišču	zadrskem
123	»	»	dunajskem
127	»	»	tržaškem
145	»	»	inomoškem
150	»	»	graškem
181	»	»	krakovskem
196	»	»	praškem
201	»	»	brnskem
272	»	»	lvovskem.

Razvidno je torej zopet, da mora biti po tem sistemizovanju napredovanje sodnikov do višjih stopenj v graškem nadsodišču mnogo slabše, nego v nadsodiščih praškem in brnskem, kjer je pa priznано tudi jako nepovoljno. To dejstvo se je osvetljevalo v »Slov. Pravniku« od l. 1901. naprej z vseh strani, ter so se zopet v uvodnem članku št. 3. t. l. ocenili njegovi očitni nasledki. Naši sodniki imajo neprimerno več posla kakor češki, a le-ti imajo neprimerno boljše napredovanje, kakor naši!

Vendar pa so že l. 1902. v praškem nadsodišču pomaknili 20 sodnih tajnikov v sedmi razred, — v graškem nadsodišču bi jih morali tedaj primerno vsaj 10, a v resnici so jih šele pred

nekimi tedni — 3! To srečo so doživeli trije najstarejši tajniki in sicer dva pri deželnem sodišču graškem, eden pa pri ljubljanskem, pri teh pa je bilo število svetovalcev že doslej povolneje, nego li pri ostalih zbornih sodiščih tega okrožja. Ta nov, dokaj sramežljiv sklep justične uprave bi nekako kazal: ali da se hoče končno vendar vse napredovanje teh sodnikov urediti po službeni dobi, ali pa da se hoče vsaj tako usmiliti sodnikov, ki ne vedo, zakaj jih doslej niso pomaknili na službeno stopnjo, ki jim sodi. Slednja tendenca pa med državnimi upravami najmanj pristojna upravi justice ter vsi faktorji morajo nastojati, da se ona poprime prvoomenjenega načela, ker je pravično za vse.

X.

Iz pravosodne prakse.

Civilno pravo.

a) Ugovor kompenzacije ali ugasnitev terjatve radi dajatve mesto plačila. Ako se razprava na prizivni instanci po zmislu §-a 496 c. pr. r. dopolni, dopustne so tudi še novote.

Tožitelj *A* navaja v svoji tožbi, da je toženec *B* že več let pri njem blago kupoval; dne 1. avgusta 1903 imela sta račun, iz katerega se je za tožitelja pokazala terjatev 385 K 49 h; isti dan prodal je tožencu svojega konja za 130 K ter je od 1. avgusta 1903 do decembra 1903 toženec nakupil še blaga za 305 K 35 h; tako je narasla tožiteljeva terjatev na 820 K 84 h. Na ta račun je dal toženec slame za 8 K, krompirja za 59 K 20 h, in slame za 38 K 33 h, skupaj 105 K 23 h ter je toženec dolžan še znesek 715 K 61 h, kateri se iztožuje s 6% obrestmi vred od 15. januarja 1904 in tožbenimi stroški. —

Toženec priznava, da je račun pravilen, ugovarja samo ceno krompirja, češ, je prenizka, osobito pa, da je iztoževana terjatev deloma ugasnila, ker je tožitelj kupil od njega dne 11. avgusta 1903 eno kobilu za 500 K; torej predlaga, da se tožbeni zahtevki odbije kolikor je poravnani s protiterjativjo.

Tožitelj zanika, da bi obstala kaka protiterjatev trdeč, da je bila kobilu kupljena samo za poskušnjo; ker se je